

A photograph of sunflowers in a field at sunset. The sun is low on the horizon, creating a warm, golden glow that silhouettes the dark heads and leaves of the sunflowers. The sky is a mix of bright yellow and soft orange.

MAGTÁRlap

művészetek völgye 2007

A Szent László Gimnázium kiadványa

07.26.

Az épület örökség fellegvára, a Kastély galéria.

Ha a fesztiválra ellátogatóknak kedve támadna egy kicsit elmélyülni az épületvédelem szerzteágazó világában (miután sakkoztak egyet a galéria előtt, vagy miután ittak egyet a völgyhíres „Cili néni” kocsmájában), akkor figyelmükbe ajánlom a kapolcsi Kastély galériát, a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal jóvoltából.

Érkezésemkor éppen az előkészületek szemtanúja voltam, de már így is ki tudtam venni, mire is számíthatnak az érdeklődők. A múzeum – úgy tűnik – nem nagyon akart kitérni a hagyományos „elolvassuk-a-táblát-megnézzük-a-képet” kiállításokból. De ezt a műfajt magas színvonalon közvetítik a készítőik. Ha nem lenne elég az az információ, ami a táblákon szerepel, nyugodtan kérhet bármelyik ott tartózkodó „teremőrtől” eligazítást, és felteheti kérdéseit (tipp: Verebélyi Krisztina – műemlékőr – engem nagyon kedvesen körbevezetett, minden kis naiv kérdésemre kielégítően válaszolt).

A szervezők több csoportból kerültek ki. Néhány örökségvédelmi civil szervezet, köztük

volt a MAMÉG (Magyar Műemlék és Épületgondozó Hálózat Alapítvány), a Monte Corona Műemlékvédő Egyesület, a Hamahama Természetjáró Egyesület, az Ars Topia, az Örökség és Társadalom Alapítvány. A Hamahama egy különleges természetjáró túrával is készül, de erről sajnos ott nem sokat tudtak még nekem mondani, legyen ez egy meglepetés!

A Kastély galéria három szintre van osztva, mindhárom szinten különböző látónivalók csalogatják a kíváncsiskodókat. Kiemelném például az Aquincumot római polgárvárosként bemutató kiállítást, a kortárs csángó építészetről összerakott anyagot és – a szülők nagy öröme – a gyermekmegőrzőt, ahol a csintalan fiatalok filcből építhetik meg Kapolcs házainak makettjét.

Ha a Művészetek Völgye alatt is úgy szerepelnek, mint ahogy az előkészületek során, akkor számíthatnak bőven látogatóra. Csak rajtuk múlik, hiszen a zárt épületben semmilyen természeti csapás nem állíthatja meg őket. Azt hiszem, érdemes lesz benézni két sakkmeccs között.

Deák Kristóf

Első utam

A Magtárból egyenesen a Malomszigetre mentem, ahol idén is lesz kirakodóvásár. Az árusok egy része már ma kipakolta a portékáját, érdekesebbnél érdekesebb pakkjait. Az eladókon és a völgymunkásokon kívül látogatókra is felfigyeltem. Még nem voltak túl sokan, de biztos vagyok benne, hogy ők semmiről sem szeretnének lemaradni.

Kapocson már nagyban készülődtek a 19. Művészetek Völgyére. Az utakon nagyobb volt a forgalom egy átlagos napon megszokottnál. Egymást érték a kamionok és a teherautók, míg az út szélén a gyalogosok már a stoppolással próbálkoztak. Az első sátrakat is felverték az időszakos kempingekben. A boltokban felkészültek már a tömeg fogadására. A völgy falvai életében az utolsó nyugalmasabb nap is a készülődésről szólt. A hőség nem segítette sem a szervezők, sem a dolgozók munkáját, akik a rettentő kánikulában építették egymás után a pavilonokat és bódékat.

A kirakodóvásáron kívül mindennap színes programokkal várják a látogatókat a Malomszigetre. Reggelenként jógázhatnak a koránkelők, dalokat tanulhatunk a Nótafa keretében és színházi előadásokat láthatunk a Szentesi Horváth Mihály Gimnáziumtól, a Kolibri színpadtól, a Bozsik Yvette társulattól és a Vaskakas bábszínházról. Ezeken

felül a fesztivál megnyitója is a szigeten lesz, péntek délután.

A hangulatom már az előző évekéihez hasonlított, amikor a malom közelében sétáltam. Az embertömeg közelségét már a levegőben lehetett érezni. A szervezők idén is több százezer embert várnak a rendezvényre, az előmunkálatokat elnézve nem felkészületlenül. A falu lakóit nézve nem tudtam eldönteni, mit is várnak. Valakin az látszott, hogy már várja a fesztivált, míg másokról azt lehetett leolvasni, hogy már legyen vége annak, ami még el sem kezdődött. Az eddig látottak és hallottak alapján a Völgy idén sem fog csalódást okozni.

Nagyfi Tamás

Kapolcsi készülődés

Az idei évben immáron tizenkilencedik alkalommal rendezik meg a Művészetek Völgyét. A tíznapos rendezvényen hét falu vesz részt: Kapolcs, Vigántpetend, Taliándörögd, Monostorapáti, Ócs, Pula, és idén először Nagyvázsony.

Kapolcson, a körülbelül négyszázötven lelket számláló faluban néztem körül, láttam, hogyan készülnek a lakosok a július 27-én kezdődő országos fesztiválra. Ezenkívül pedig a település polgármesterénél, Göntér Gyulánál is érdeklődtem, hogy miként sürgölődnek a küszöbön álló programsorozat körül.

A polgármester elmondta, hogy magukkal a programokkal kapcsolatban

nem túl tájékozott, mert azokat nem ő szervezte, és ezenkívül igen elfoglalt az utóbbi időben. Kapolcs számára a Völgy olyan plusz bevételt jelent, amit később a falu felújítására, valamint egy kisebb modernizálásra fordít majd.

A falu lakosai, a Völgymunkások, valamint a szponzorok lelkesen készülődnek a Művészetek Völgyére. A programok között vannak állandóak, mint például a Csigaház, ahol a Völgymédia munkásai által készített Völgyhíradót vetítik, melyben az aznap történt események rövid összefoglalóját láthatja a nagyközönség. A Kávéházban rendszeresen filmvetítések lesznek: a ma népszerű rendezők filmjeitől kezdve a rövid, amatőr filmekig mindenféle lesz. A hideg, völgyi estékre koncerteket szerveznek, főként komolyzenei művek és néhány populáris előadás is lesz. A Malomszigeten augusztus 3-án a szentesi Horváth Mihály Gimnázium színjátszós tanulói önálló előadását tekinthetik meg az ide látogatók. A szervezők a gyerekekre is gondoltak, a Kastély és udvara nevet viselő programon minden délelőtt kétszer és délután egyszer középkori tárgyakat készíthetnek.

Azt hiszem, kijelenthetjük, hogy Kapolcs idén is rengeteg érdekes programot kínál kicsiknek és nagyoknak egyaránt.

Pintér Edina

3...2...1...Kezdődik!

Ismét itt a nyár, a július és természetesen az immár 19 éves Művészetek Völgye. Az emberek pakolásznak, készülődnek, hisz holnaptól már óriási felfordulás lesz Kapolcson és a környező falvakban.

Egyenlőre még nem nagyon láttam embereket, de hát még az éjszaka folyamán biztos ezernyi ember özönlí el az összes falut, hogy másnap már korán reggel megismerkedjenek a jobbnál jobb programokkal.

Azt a feladatot kaptam, hogy menjek el a Kapolcson található Csigaházba és tudjam meg, milyen programokat tartogat számunkra idén ez a hely.

Őszintén szólva a meleg miatt nem volt túl sok kedvem elmenni oda és fotóztatni, de hát erőt vettem magamon és elbattyogtam Kapolcsig és tudakozódtam...

Mint megtudtam, leginkább egy bizonyos Leader központ köré szerveződik a Csigaház, de emellett a már megszokottá vált Mesterségek udvara is megtalálható, ahol kézművesek sora várja az érdeklődőket.

A Leader központ egyébként nem más, mint egy EU-s vidékfejlesztési program, melynek keretein belül az ország több pontjáról érkeznek táncosok és zenészek. A zene átfog minden ismert, vagy talán valaki számára ismeretlen stílust, ami csak létezik a világon.

Jelenleg Magyarországon 960 vidéki település vesz részt a központban, be-

leértve Kapolcsot is. Közel 30 akciócsoport van most a Völgy életében. Ezek az akciócsoportok bemutatják a vidékeik kézműveseit, művészeti csoportjait, alkotóit és helyi termékeit.

De erről többet tudhatnak meg, ha elmennek a Csigaházba és részt vesznek a Leader Völgy Kérdezz-felelekén.

A Leader központ megrendezésében láthatunk majd több fergeteges programot, például a 30y zenekartól egy csendes-ülős koncertet.

Emellett idén is a Csigaházban lehet majd megnézni a Völgyhíradót, amely által mindenki értesülhet a Völgyben történekről. Ezt a mindennap jelentkező műsort a Szent László Gimnázium diákjai készítik. Kicsit konkrétan az egygel felettünk járó évfolyam járja a falvakat és településeket, hogy minden fontos dologról tájékoztathassa azokat, akiket érdekel.

Szerintem érdemes ellátogatni akár esténként is a Csigaházba és ha mást nem is, akkor megnézni a Völgyhíradót, mert akkor hátha kedvet kapunk, hogy másnap ellátogassunk egy koncertre vagy egy táncos műsorra is...

Pórcsalmay Anna

ZÖLDUDVARMELEGE

Immár 7. éve működik a FÖK - Független Ökológiai Központ - által (is) támogatott Zöldudvar Vigántpetenden. Van itt minden: szelektív hulladékgyűjtés, gyalogsiga játék, madárgyűrés, egyszóval minden...

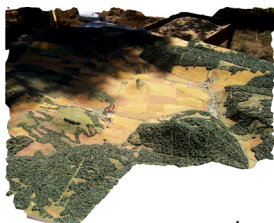
Lelkes kis csapat szorgoskodik azon, hogy 2007-ben is rengeteg látogatója legyen az udvarnak. Jelen pillanatban

is épp a teaházként szolgáló jurta „te-tejét” fabrikálják. A tető természetesen speciális megnevezés, ugyanis a mongol jurta fedele fából és nemezéből készül, nem pedig cserépből, ahogyan a „rendes” házaké. Itt is látszik, hogy a szervezet természetes anyagokkal

dolgozik, fával és gyapjúval, ezáltal is elkerülve a mesterséges, mérgező, káros anyagok használatát. Bár úgy gondolom, ez érthető, mivel ezen eljárás az Öko program egy lényeges részét alkotja.

Mint már fentebb említettem, nagyon sok programmal várják a völgylakókat. Többek között Takács Feri bácsi mesél majd a gyógynövények világáról. Ez részben

azért is fontos vendéglátóinknak, mert az udvarban - és szó szerint ott - egy külön kertrészt tartanak fent különböző gyógynövények számára. Ezeket a különleges, gyógyhatású növényeket egész évben a - többnyire - ott dolgozó önkéntesek gondozzák.

De lesz itt a szomszéd múzeumból kölcsönzött ausztrál Didgeridoo - magyarul: didzseridoo.

Ez a furcsa hangzású szó egy észak- ausztráliai fúvós hangszer neve. Általában fából készül, mégis hangszertani

besorolása szerint a rézfúvós hangszerek családjába tartozik. Az ausztrálok mindössze két napot töltenek az „Udvarban”. Bárki, aki szereti az újdonságokat, vagy nagy kedvelője ennek a természetel kapcsolatos muzsikának,

szeret gyalogolni egy lélegzetelállító panorámával rendelkező vidéken, esetleg megkíván egy jó teát, bátran látogasson el a Zöldudvarba. Mindenkit tárt karokkal várnak!

Előkészületek az Ősök házában

A taliándörögdi kocsmá, majd templom mellett elhaladva megérkezhetünk az Ősök házához. A kertben a baromfiudvar mögött egy színpad emelkedik ki a talajból, előtte a nézőknek előkészítve padok várakoznak. Nagyon sok jellegzetes program lesz itt, előadások, koncertek, illetve különböző rendezvények formájában.

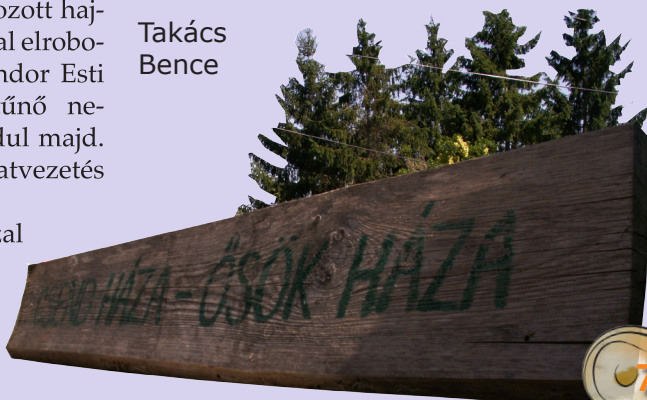
Humoristák fellépése várható, mint például a mostanában Szőke Kapitány néven elhíresült Szőke Andrásé, aki sajnos nem ért rá beszélgetni velünk a kocsmában elfogyasztott reggelije után. Kisbuszába ülve egyszerű munkásruhában, egy-két milliméteresre fazonírozott hajjal és kicsit fáradtnak tűnő arccal elrobogott Komáromba. A Fábry Sándor Esti Showderében néha-néha feltűnő nevettető sok műsorban megfordul majd. Lesz osztályfőnöki óra és tárlatvezetés is a humoristával.

Hétköznaponként a házzal szemben lévő templomban naponta szentmisét tartanak.

A hely varázsa, az a nyugalom, ami az idetévedt embert megfogja, leírhatatlan. A templom látványa, az előtte lévő gondozott füves terület, az Ősök házában lévő vidéki baromfiudvar és a mögötte elhelyezkedő színpad egyedülálló élményt nyújt. Különböző érzéseket kelt fel az emberben, ha nagyon elmélyül a hely szellemében. Valószínűleg ekkora nyugalmat nem fog nyújtani, ha több száz ember fog itt elhaladni, és elkezdődnek az előadások, megszólalnak a hangszerek, megindul a forgalom, de a jó hangulat garantált lesz.

A kellemes lélekállapot az ott lévő embereken is látható volt. Nem voltak sokan, de mindnyájan nyugalmat, békét, jókedvet sugároztak. Egy középkorú férfi éppen délutáni sziesztát tartott a fűben fekvé. A rekkenő hőségben egymást vízzel hűtögetve egy pár sétált arra, és a nagy meleg ellenére, mosolygós arcukról le lehetett olvasni, hogy idejük, mint a tenger, élvezik az itt eltöltött órákat. Valószínűleg holnap is ellátogatnak ide, hogy akkor a nyüzsgésben érezzék jól magukat.

Takács
Bence

DÖRÖGDI DÜBÖRGÉS

Négyszáznyolcvanezer láb koptatja évente a Művészetek Völgye útjait, tíz napon keresztül. Előtte sincs azonban teljes nyugalom a falvakban, az itt lakók biztosítják a mindennapi „programot” egymásnak.

Egy traktor füstjében kőhécselő biciklis száll le kerékpárjáról, majd a nyílt utcán Dörögdi első számú vendéglátóipari egységébe – továbbiakban kocsmá – tér be. Az éppen poharakat törölgető csaposhoz szól oda: – Egy pohár kólát kérnék – majd tovább liheg. A kocsmárosné egy utolsó elegáns mozdulattal még megtörli a vizes pohár belsejét és kiméri a vendég számára a kért mennyiséget egy tiszta pohárba. – Kettőszázötven. A biciklis kifizeti az összeget, majd leül egy asztalhoz. Vele szemben két férfi beszélget, mindkettőjük szájában egy-egy égő cigaretta. Arcuk könnyezik a melegtől, sörük lassan párolog a melegben. – Most pakoltunk le két IFA-t... Hogy minek ide ekkora szünpad? – vette ki szájából egy pillanatra a cigarettát az egyik. – Minknek meg fel kellett állítani a zuhanyzót, kintibe. Azt a régi nyavalyát már szétette a rozsdá, meg a slág is megtöredezett már a sufniiban, a télen – hamuzott egyet a másik. – Nálunk már az asszony egy hete leszedte a szőlőt. Tavaly is megették a vendégek a felét – emelte kezét a pohárára az első. – Há’ hun van nektek szőlőtök? – Künn van a Baksán, majdnem a Tetjében – válaszolt egy hörpintés után.

– Köszönöm szépen! – köszönt el a bringás, felpattant járgányára és tovább-

tekert Dörögdi főutcáján.

A faluházba sietett, interjút beszélt meg délután négyre a polgármester úrral. Korán érkezett, csak a titkárnője volt bent a hivatalban. Helyet foglalt, várnia kellett, mert a polgármester pontosan érkezett. Mikor megjött, azonnal köszönt: – Kajdi István – mutatkozott be a falu első embere. – Jöjjön, kérem, velem az irodámba. Mikor beértek, bemutatkozhatott a kerékpáros is: – Jack János – szólaltam meg. Helyet foglaltunk. Egy kisebb konferenciaterem volt ez. Nagy, hosszú asztal, körülötte sok-sok székkal. A polgármester feje fölött a Klastromról készült festmény, mellette Dörögdi zászlaja. A falu készülődéséről, illetve Völgyön kívüli életéről kérdeztem. Elmondta nekem, hogy nem mindenkinek mulatság a Napok alatti tömeg. Szerinte az idősebbeknek ehhez a megterheléshez azonban elegendő türelmük van a falvak hírhedt napjai alatt, a többiek viszont nagyon várják. Szeretik a napokat, ráadásul anyagiilag is megéri nekik, hiszen a sok ideérkező ember fizet a sátorozásért.

Beszélt nekem a völgy munkásokról, akiknek szervezői már évek óta tudják a dolgukat, szerinte kialakult egy stáb, akik már összeszokottan irányítják a készülődést.

Kajdi úr szerint a „vendéglátás kicsit túlnőtte a művészetet”. Illetve a völgy is elérte a méretei által adott keretet. Ezt mutatja a pénzhiány, amit azért minden évben kiegészítenek valahogy, de ez egyre nehezebb lesz. Ugyanakkor azon az állásponton van, hogy most már nem is kell a Völgyet nagyobbá tenni, inkább a színvonalat kellene emelni, no nem mintha most szegyenkeznie kellene.

Külön kiemelte a Klastromnál az Égtájak szervezésében megrendezésre kerülő, határon túli magyar színházak előadását, különböző nivós színházi műsorokkal. A Lőteret ajánlotta még Cim-

bivel, aki az utóbbi időkhöz hasonlóan, vagy talán idén kicsit kiegészítve adja elő műsorát. Valamint a két vendégtelepülés bemutatkozását, Szarvasét, illetve az immáron harmadik éve visszatérő Szolnokét. Komoly helyszínként jelölte még meg a Művelődési Ház színháztermét, ahol az Amadinda család zenél az arra kíváncsiak számára. Illetve nem mellékesen itt lesz még a Kolibri Színház. Természetesen a faluban kiállítók műveit is szeretettel ajánlotta a Dörögdre látogatók számára. Beavatott még a szervezésbe. A főszervezők már a napok után elkezdnek újra pályázni, illetve szervezni a fellépőket. A falvaknak már komoly tervekkel állnak elő tavasszal, amikor is közösen vitatják meg elképzeléseiket a következő Völgyről.

Megköszöntem a polgármester úrnak, hogy fogadott engem a szervezési munkák közepette, majd elköszöntem és már pattantam is fel kerékpáromra, hogy még utoljára láthassam a Völgyet, a Napok előtt.

jack janos

Természetvédelem a Zöld Házban: bögrét hozunk magunkkal!

Ma három nagyon helyes gólya várt a taliándörögdi Zöld Ház kapuja mellett. Egy hatalmas oszlop tetején fészkeltek, mintha őriznék a ház és a hozzátartozó udvar bejáratát. De vajon miért is volna olyan fontos három gólyának egy ház vigyázása? Valószínűleg semmiért, de tudnunk kell, hogy a Zöld Ház egy természetvédelmi programnak fog otthont adni a napokban. Hogy mennyire fontos is védeni környezetünket, arra ezek a gólyák is tanúbizonyságot adhatnak.

Végül, mikor bementem a Zöld Házba, leesett az állam; egy udvaron sátor volt felállítva, benne ültek néhányan, és beszélgettek. Még semmilyen program nem volt, de ígérték, hamarosan minden kész lesz. Derék dolog, gondoltam, és leültem beszélgetni Gáll Veronikával, a szervezővel. Sok izgalmas dolgot mesélt nekem. Elmondta például, hogy minden évben megrendezik ezt az eseményt, ahol felnőttek és gyerekek

egyaránt sok hasznos dolgot sajátíthatnak el. A kisebbeknek bábszínház van, a nagyobbak tanulhatnak a hulladék újrahasznosításáról, az egészséges, tudatos táplálkozásról, beszélgetni fognak a természetről, s annak védelméről. Készítenek különféle tárgyakat, mint például pénztárcát. Vethetnek különféle kiadványokat a témával kapcsolatban, csak el ne felejtünk bögrét hozni! A műanyag pohár ugyanis csak szennyezi a környezetet.

Úgy vélem, teljesen igazuk van. Gondoljunk csak bele! Talán közhelynek tűnik, mégsem lehet elégszer elmondani. Azzal, hogy fogmosás közben folyik a csap, azzal, hogy megy a televízió, annak ellenére, hogy nem nézzük, azzal, hogy égve hagyjuk a lámpát, azzal, hogy mindenhova kocsival járunk, mindmind szennyezzük a környezetet. De most végre itt van egy esemény, amely kellőképpen foglalkozik a természetvédelemmel. S lehet, hogy úgy érezzük, már mindent tudunk róla, és a könyökünkön jön ki, lehet, hogy tanulhatunk valami újat is.

Keller Zsuzsanna

Készen állunk!

Taliándörögden elkezdődött a várva várt készülődés. Még csak néhány idegen alak mászkál a megszokott emberek között, akik még egyszer utoljára kiélvezik, hogy a házuk előtt nem lézengenek furcsábbnál furcsább figurák furcsábbnál furcsább dolgokat csinálva. Nyugodtan kortyolgatják az utolsó, még baráti áron megvett, olcsó söreiket, míg el nem kezdődik a forgatag.

Lassan, de biztosan halad a taliándörögdi Lótéren lévő színpad épülése, amely a Művészetek Völgyében most is rengeteg érdekes műsornak fog otthont adni. A programok között van népzene, néptánc, világzene, de akad modern, alternatív zene is, valamint kézműves foglalkozások is várják az érdeklődőket. Kovács Norbert („Cimbi”), a főszerző már negyedik éve állítja össze a színpad műsorát. Elmondta, hogy mint mindig, most is sok nézőre számítanak, akik az öt-hatszáz férőhelyes sátorba akár kétezren is betömörülhetnek. Ahogy láttuk, a munkálatok ilyen melegben csak pihegve, lassan kezdődtek, de a szervezők szerint minden a

legnagyobb rendben és mire holnap megérkezik az első vendég, már fennakadás nélkül élvezheti a változatos programok nyújtotta kikapcsolódást. Amit hiányolhatunk, az a színház, melyet kompenzálunk a mindennap megrendezésre kerülő programok, mint a táncház (Szalonna és barátai és a Zagyva banda rendezésében), amit az iskolában, valamint a tánc házi sátorban találhatunk. Rendeznek Dörögdi Népi Olimpiát, Linómetszést, és Malomversenyt.

De a programok végeztével sem kell unatkoznunk, mert reggeltől reggelig folyamatosan váltják egymást a különböző előadások, foglalkozások. És még ezek után is ott van a falu, amely még sok-sok programhelyszínnek ad otthont az Ősök házában, a Zöldudvaron, a Klastromnál és még néhány helyszínen.

Úgy tűnik, estére a falu készen áll vendégei fogadására, a szervezők elégedettek, a látogatók pedig várják a holnapot és a völgy- napokat.

Márkus Vera

Dörögd - 0. nap

Nagyon vártam már, hogy megkezdhessem völgybeli munkámat, és még ennél is izgatottabb voltam, mikor az első témák kiosztásra kerültek. Szerencsére választhattunk a helyszínek között, így én a völgy falvai közül a kedvencemet, Taliándörögdöt tűztem ki kis kirándulásom céljával.

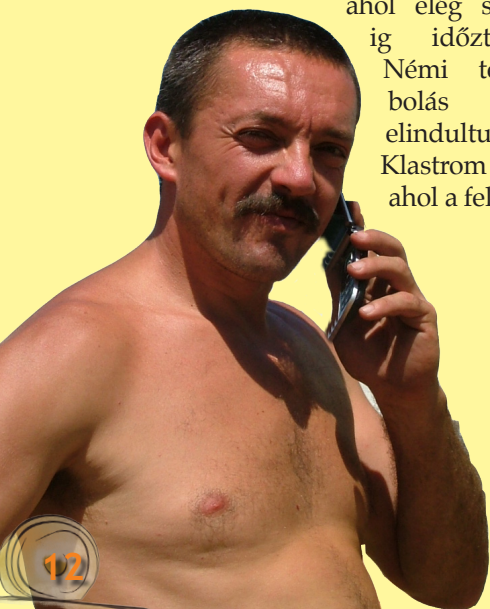
Nagyon bizakodó hangulatban indultunk el, sok lelkes embert vártunk, akik szívesen felvilágosítanak majd minket a faluban zajló előkészületekről. Ehelyett persze nagy csendet, és néhány színpadépítőt találtunk, akik készségesen ugyan, de hiányos információkkal láttak el minket. Persze ez nem szegte kedvünket, gyorsan találtunk magunknak olyan embert, aki igencsak beszédes volt, és nagy örömünkre mesélt is nekünk. A Lötér színpad volt az első helyszínünk, ahol elég sokáig időztünk.

Némi téblábolás után elindultunk a Klastrom felé, ahol a feladat

szerint egy szervezővel kellett elbeszélgetnem a Rom programjairól. Nos, itt sem volt könnyű dolgunk, mert egyetlen szervező sem volt elérhető. Időközben belefutottunk Galkó Balázsba és az őt kísérő, számunkra már ismerős forgatócsoportba. Kicsit hallgattuk a beszélgetést, majd továbbálltunk, hogy megtaláljuk a mi emberünket, egy szervezőt, aki nehezen, de kötélnek állt és elmondta nekünk, hogy milyen eseményeknek ad időt otthon Dörögd.

Ebben az évben kerül megrendezésre az Égtájak fesztivál, amely igen érdekes és színes programot kínál majd az odalátogatóknak. A fesztivál lényege az, hogy mi, a nézők megismerhessük a határainkon túl élő emberek életét, művészetét. A Völgy vendégei lesznek Kárpátaljáról, Újvidékről, a Felvidékről és Erdélyből érkező művészek, akik rengeteg programmal készülnek gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt. Lesz itt minden, amit egy hazai fesztiváltól elvárhatunk: koncertek népzenei témában, színházi előadások (bemutatásra kerül például a Liliomfi, vagy a Van aki forrón szereti című darab), családi programok (például az Árgyéus színház Erdélyből). Miután mindenki bemutatkozott a színpadon, egy nagy gálaműsor zárja majd az Égtájak fesztivált. Az ezelőtt Budapesten fellépő, mintegy 650 színész és zenész egy színpadon fogja bemutatni, milyen is a határokon túli művészet.

Természetesen nem csak nézőként vehetünk részt a programokon, hanem mi

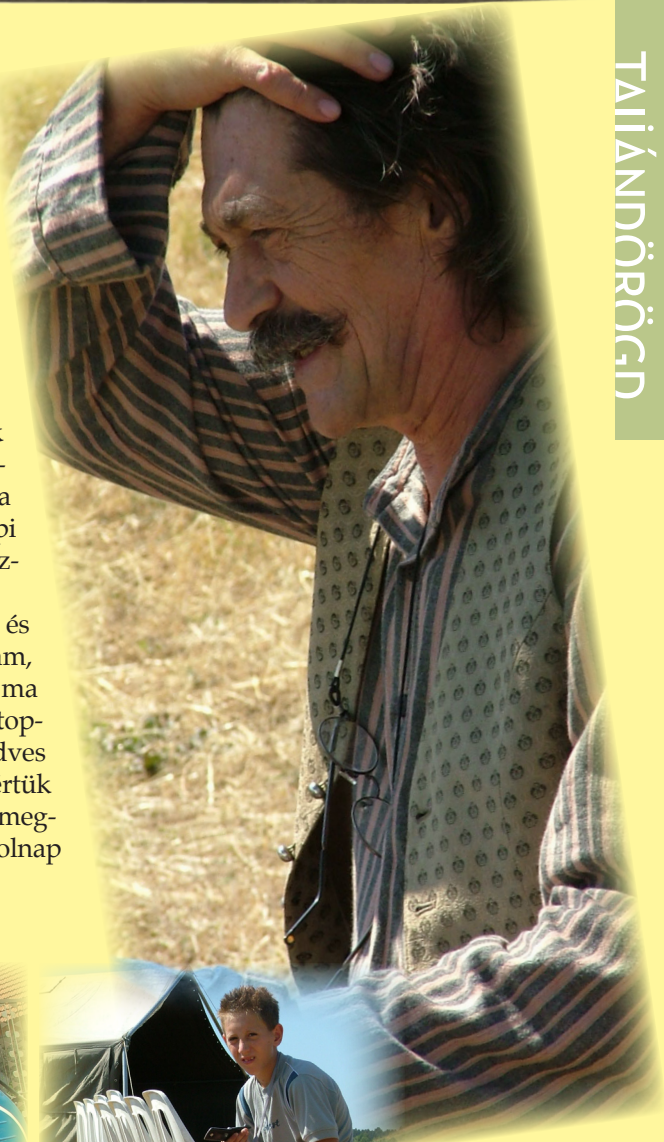

magunk is részeseivé válhatunk, ha ellátogatunk a kézművesekhez. Négy, igazán különleges művészeti ág mutatkozik majd be itt: kolompkészítés, szoborfaragás, tojásfestés és csipkeverés. Mindezek nagy türelmet igényelnek, de ha valaki ráfordít akár egy kis időt is, nagyon szép emlékekkel és tárgyakkal térhet haza.

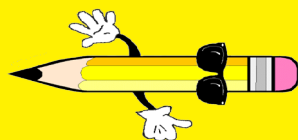
Az előkészületek már folynak a színpadon, és az azt körülvevő sátrakban. A próbák pedig ma este kezdődnek, hogy a holnapi előadásokon már a legjobbat hozhassák ki magukból.

Miután a beszélgetés véget ért, és mindent megtudtam, amit akartam, elindultunk visszafelé, hogy a ma még csendes Dörögdről hazastoppoljunk Kapolcsra. Az itteni kedves sofőröknek hála, hamar el is értük hosszú utunk végső célját, és megkezdhattük a készülődést a holnap kezdődő Művészetek Völgyére.

Kovács
Janka

Ovi - Ezúttal nem csak kicsiknek

Óvoda. Színes ablakdíszekkel teli, sárga épület. Kertjében csúszdával, mászó-kával és kiskorom nagy kedvencével, a mókuserékkel. Egyvalami azonban nagyon hiányzik. A gyerekek.

Néhány perc múlva azonban megtörik az eddigi csend, és lelkesedéssel teli, szervezkedő fiatalok veszik birtokukba az üres gyerekjátékokat.

Kicsivel később, miközben felméri a terepet, egyiküktől megtudom, hogy ők a solymári Waldorf-mozgalom képviselői. Helyet keresnek éppen egy tetszetős méretű sáornak. Én közben érdeklődöm, mit is takar ez a mozgalom.

- Erre három válaszom is lenne. Legfőbb alapelve, hogy diákjainkra teljes emberként a fizikai, lelki és szellemi hármasság fényében tekintünk. Nem tartjuk javasoltnak a korai iskolai képzést. Mint tudjuk, a legerősebb csontok a fogak. Hét-nyolc éves korban „cseréljük” tejfogainkat vasfogakra. Ez például mutatja, hogy ez a kor a legalkalmasabb arra, hogy iskolapadba üljünk.

(Nyitott a kérdés, hogy mi a helyzet azokkal, akik felnőttkorukban is rendelkeznek tejfogakkal?)

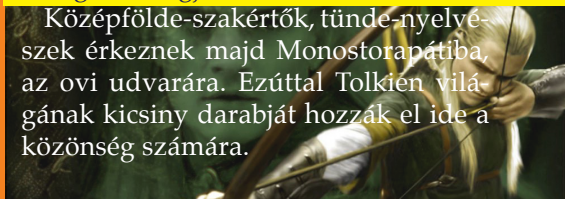
Néha odapillant a többiekre, hogy haladnak a nagy, fehér sátor felállításával. Már öt-hat hónapja készülnek izgalommal az első völgyes ittlétükre.

A sátoron és mosolyukon kívül hoztak magukkal színdarabot, zenekart, sőt, Dr. Vekerdy Tamás író-pszichológus is, aki a solymári tanárképzés vezető tanáraként beszél majd erről az alternatív pedagógiai módszerről.

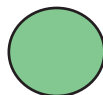
Egy óvodában rendezett programsorozat nem is lenne teljes, ha pont a kisebb korosztály maradna ki a rendezett eseményekből. Így hát természetes, hogy a programok forgatagában helyet kapott az agyagozás, nemezelés, bábjáték.

Egészen augusztus elsejéig találkozhatnak a völgylátogatók a Waldorf-mozgalom tagjaival.

Középfölde-szakértők, tünde-nyelvészek érkeznek majd Monostorapátiba, az ovi udvarára. Ezúttal Tolkien világának kicsiny darabját hozzák el ide a közönség számára.

Kárpáti Viki

Hobók kíméljenek! *(Monostorapáti készülődik)*

Tavaly óta készülődik Monostorapáti. Ez a piciny falu a múlt évi Völgy befejezése óta gyűjti az ötleteket és fellépőket, hogy idén is elkápráztathassa a Völgy látogatóit. Az idelátogató bábmészakodók biztosan találkoznak valamely rendezvényen az „örök fiatal” polgármesterrel, a

mindig mosolygós falubeliekkel, akik legalább annyira várják a Völgyet, mint mi. Jómagam a polgármesterrel készítettem riportot. Úgy ittuk szavait, mint a kis nebulók az iskolapadban.

Egy kicsiny falu a Balaton-felvidék szívében, Monostorapáti. Amikor mondták, hogy megérkezett riportalanyom, maga a polgármester, egy öltönyös, nyakkendőös férfira számítottam, de amint kilépett az autójából, láttam, hogy egy átlagos, hétköznapi ember, aki imádja faluját. A falu vezetője elmondta, hogyan készül „maroknyi csapatával” a Művészetek Völgyére.

Amint meséli, az idei rendezvényre sokkal több látogatót várnak, mint tavaly. Hogy ezt honnan tudja? A kicsiny falu 1200 lakosa 1200 darab szálláshelyet biztosít az ideérkező érdeklődőknek. Ez nem meglepő, hiszen olyan fellépőket lát vendégül Monostorapáti, mint Varnus Xavér, Hobó, vagy a Pál Utcai Fiúk.

Az 1750-ben, barokk stílusban épült templomban vendégeskedik majd a X. kerület kórusa. Kőbányával már ősidők óta jóban van Monostorapáti. Persze ki gondolná, hogy barátságuk a bor és a sör miatt jött létre. A régi barátság tiszteletére hangzik majd fel a kőbányai kórus előadásában a „Kőmise”, a monostorapáti énekkar pedig a „Völgymisé” adja elő.

Arra a kérdésemre, hogy vannak-e randalírozó ifjak, akik törnek, zúznak, verekednek, csak annyit válaszolt: „NINCSENEK”, és hozzátette, reméli, idén sem lesznek hobók.

Mindenesetre, akik idelátogatnak, garantáltan nem fognak unatkozni. Sőt, a szívélyes monostorapátiak hagyományként borral is kedveskednek vendégeiknek.

Pánczél Klaudia

ÖCSI BÁCSI

Forró, nyári napunk volt. Az első, itt a Művészetek Völgyében. Igaz, hivatalosan csak holnap kezdődik, mi azonban előbb megkezdtuk a munkát és ma már a falvakat jártuk.

Volt, aki Taliándörögdre, Kapolcsra, Vigántpetendre indult. Én Öcsre. Azt a feladatot kaptam, hogy látogassak el Öcs polgármesteréhez és tudjak meg minél többet az ottani programokról, illetve a faluról.

Bevallom, eleinte nem sok kedvem volt elindulni, egyedül, ebbe a számomra kicsit idegen világba. A gondjaim szerencsére hamar megoldódtak, mivel egyrészt nem kellett egyedül mennem, másrészt rá kellett jönnöm, hogy vannak még rendes emberek, akik felveszik a szegény stoppolókat. Így mire Öcsre értem, a rosszkedvem teljesen elszállt.

Ez a falucska nagyon különleges. Megvan a vidékre jellemző falusi hangulata és még valami, amitől ez a hely egy kicsit több. Nem sokkal később már a helyi hivatal nagytermében üldögéltem és vártam a polgármester urat. Hamar és vidáman érkezett, készséggel válaszolt az összes kérdésünkre.

Megtudtam tőle, Öcsnek 240 állandó lakosa van. A völgy ideje alatt azon-

ban ez a szám 1500-ra is megnőhet. Sőt egy alkalommal történt olyan is, hogy az egyik öcsi koncerten 5000 ember fordult meg egy éjszaka alatt! Az öcsi programokat a Hangvető szervezi. Idén leginkább világzenei koncertekre számíthatunk, de lesz népzene, gyermek-, illetve felnőttmegőrző is. A kicsiknek mesemondással, szavalással készülnek, az idősebbek táncházban mulathatják az időt. A koncertek helyszíne a 19. alkalommal is a Kőfejtő.

A helyiek a látogatók számára való tekintettel szállást is kínálnak, ezáltal jut a falu egy kis plusz bevételhez. Ezt a pénzt a falu fejlesztésére, illetve pályázatokban való részvételére költik.

A visszaúton láttam a szépen felújított Kőfejtőt, ami már csak az ember-tömegekre vár. Nem hiába. Ketyeg az óra, már nem kell sokat várnunk a 19. Művészetek Völgyére.

Bakos Csenge „Manjari”

Öcsön töltendő örömök

öcs

Bár még nem kezdődött el a Művészetek Völgye, mi mégis meglátogattuk a helyszíneket és meglestük a készülődést. A kis falu, Öcs is készülő már a vendégek szórakoztatására.

A 240 lakossal büszkélkedhető települést holnap megtölti a turisták sokasága, és nyüzsgést visz a lakók életébe tíz napig. Ha valaki egy kis nyugalomra vágyik, azt megtalálhatja a Faluház épületében, ahol mindennapos program a gyermek- és felnőttmegőrző. Az idelátogatókat kézműves foglalkozások, táncmultságok, a gyerekeket pedig zenés színházi meseelőadások várják. Öcsön minden korosztály találhat kedvére való programokat. A fiatalokat tömegesen vonzzák a Kőfejtőben megrendezendő világzenei színpad

koncertjei. A mozizni vágyók a Református pajtában tekinthetnek meg különböző filmeket, és ha akarnak, akár sakkozhatnak is híres emberekkel, például Portisch Lajossal, a nemzetközi sakknagyemesterrel. Ha valaki lábán közelítené meg az Öcsön található programokat, de nem elég neki a több kilométeres séta, az délelőttönként benevezhet a Barlangkutató Múzeum barlangtúrájára. Mégis a folklórprogramok a legjellemzőbbek a Faluházban, ami egyben az Önkormányzati Hivatal is. Ki más várhatott volna itt minket, mint a falu polgármestere, Mészáros Ferenc. Elbeszélgettünk vele arról, hogy hogyan hat a falura ez a kis felfordulás. Szerinte a vendéglátás egyre jobban túlnövi a művészetet, nagyobb hangsúly van a sör-sátrakon, mint a művészettel kapcsolatos programokon. De azért, ha ideje engedi, ő is szívesen részt vesz majd a programokon, külön kiemelve említette Palya Bea koncertjét, amit bátran ajánl mindenkinek. A Faluházban talán ezért is, főként népzenei koncertek – a már visszatérő Tükrös zenekar közreműködésével –, táncházak és kézműves foglalkozások a meghatározóak.

A falu bevételeiből, amik a sátorhelyek kiadásából, illetve a Művészetek Völgye bevételeiből való részesedésből származnak, a falu folyton újul, szépül, és modernebbé válik.

Ördög Zsófia

Interjú Pula polgármesterével

A mai napon Pulán jártam, ahol a Művészetek Völgyével kapcsolatos kérdéseimre Kertész Lajos, a falu polgármestere válaszolt.

- Mennyire segítenek a faluban lakók a szervezésben?
- Pula egy kis falu, mindössze 230-an vagyunk, ebben elég sok a gyerek és az idős, de még így is van 20-25 ember, aki a szabadságát azzal tölti, hogy közreműködik a szervezésben.
- Milyen rendezvények lesznek a faluban?
- Mivel ebben az évben is a Bárka Színház a programok központja, alapvetően irodalmi, színházi előadások és kiállítások lesznek, illetve hangversenyek a templomban. A Templom utcában lesz az úgynevezett Háború és Béke vurstli, ami ötvözete a templomnak és a színháznak.

csak az üzleti része még nem alakult ki, mint esetleg más településen.

- *Hogy érzi, hogy fog sikerülni?*
- Inkább csak bízom benne, hogy jól fog sikerülni, eddig minden évben jó volt, sőt azt hiszem, évről évre egyre jobb Pula. Ha az idő kegyes lesz hozzánk, és nem ismétlődnek meg a két évvel ezelőtti nagy viharok és esők, akkor azt hiszem, rajtunk nem fog múlni a siker.

Mint ahogy a polgármester is elmondta, főleg a Bárka Színházban lesznek a programok: koncertek, fellép a Kispál és a Borz, a Rosehip, Alexander Balanescu és Ada Milea, a Mediawave Műhely és még sokan mások. A Bárkaréten színházi előadások lesznek: láthatjuk A legyek urát, a Liliomot és a Repülési engedély angyaloknak című színdarabot. A Bárka Filmklub keretében megtekinthetjük például A bűn lélektana, az Európa és a Hullámtörés című filmet. Természetesen a Bárkán kívül is lesznek programok: a Szent Flórián Kápolnába, a Templomkertbe, illetve a Tűzoltószertárba is érdemes ellátogatnia a következő hetekben azoknak, akik kíváncsiak Pula látnivalóira.

- Miben más Pula, mint a többi falu?
- Pula annyiban tér el, hogy véleményem szerint nálunk még a Művészetek Völgye régebbi időszakának hangulata jobban megtalálható, ami egyrészt probléma, mert ide nem jönnek vásárolók, vendéglátósok annyira, de programokban sokkal gazdagabbak vagyunk,

Kiss Katalin

Előkészületek a Bárkakertben

Mint minden évben, idén is sok programmal várja a látogatókat Pula leginkább keresett helyszíne: a Bárkakert. A szervezőknek a nyitás előtti napon még rengeteg dolguk van, hogy minden tökéletes legyen. Halk zene szól a háttérben, ahogy a leendő koncertekhez állítják be a hangot. Nyugodtan siet mindenki a dolgára, tudják, mit kell tenniük.

A csap mögött álló férfit kapom el, hogy tudna-e nekem segíteni és rögtön az egyik főszervezőhöz, Robin Lászlóhoz vezet, aki segítőkészen mesél az előkészületekről és a Völgynapokon tartandó programokról.

Délelőttként Varga Anikóval találkozhatunk és meseelőadásokat nézhetünk meg a látogatók gyermekeinek segítségével.

Délután állandó műsorként fog szerepelni az író-olvasó találkozó. A Jelenkor-beszélgésekben ismert írókkal hallgathatunk meg érdekes párbeszédet. A meghívottak között van például Spiró György, Nádasdy Ádám, Tóth

Krisztina és még sokan mások. Persze mesélik, hogy a meghívottból válik a kérdező és fordítva, de legtöbbször Háy János vendégeként láthatjuk a színpadon kedvenc íróinkat.

Ezután szinte minden éjjel zenei fellépőket üdvözöl a színpad: többek között a pop- és rockzene képviselőivel, a Rosehippel, a Kiscsillaggal és az EGYKISSERZSIZENE tagjaival találkozhatunk, de emellett a világzene is képviseli magát a Gipsy Crossroads, a Delladap és az Alexander Balanescu segítségével.

Minden éjjel, éjfél körül beülhetünk a Bárkakert zárt termébe és megnézhetjük Lars von Trier kissé elvont, szürreális alkotásait, melyeknek központi témája általában egy vagy több ember élete és hanyattatásai.

A szervezők és a segítők mindent beleadnak: a programok mellett állítanak fel főzősátrat és kiszolgáló pultot, hogy a látogatók ne szenvedjenek semmiben sem hiányt. Persze a falusiak segítségére is számítanak a pakolásban, de lényegében mindent ez a „profi, lelkes csapat” csinál.

Nyíri Beáta

A Völgy tornácán

Nagyvázsonyon az ember úton-útfélen belebotlik Kinizsi szellemébe: egy kis ösvényen sétálva találkoztam a kicsiny sziklák közt megbúvó „Kinizsi könnye” forrással, aztán felsétálva a Malomkő utcán az egykori várúr bronzból kiöntött szobra tekint összerántott szemöldökkel a Kinizsi-vár irányába, hát merre másfelé?

A Völgytornác, ahogy Nagyvázsonyt elkeresztelték, legfontosabb programjai is a várban zajlanak. Minden nap tizenegy, valamint három óraker várjáték veszi kezdetét. Az árnyékot nyújtó kőfalak ölelésében magyar vitézek, és a harcteret többnyire vesztesen elhagyó török „kutyák” ütköznek meg egymással. Tekintélyes fegyverarzenált láthat a néző: repkednek a dárdák, csapódnak a kések, s a magyarok nyilaitól egykoron rettegők is bizonyára néhányat fordultak a sírjukban, amikor egy sebesen vágózó ló nyergéből nyilazó vitéz belelőtt párat a képzeletbeli ellenségbe. A közönséget is bevonó színészek remekül, és ami egy

várjáték szempontjából érdekes lehet, viccesen adták elő a játékot. Az udvari bolond szerepét betöltő Toma, aki a játék történetének szellemi atyja is, a végletekig feszelen, de a körülötte munkálkodók játékát is dicséret illeti. Aki csak teheti, nézze meg őket, mert üde előadásban lesz része.

S ha a várjátékon túl vagyunk, el sem kell hagyni az ódon falakat, hogy vásári komédiákat láthassuk az Alig színpad előadásában: a veszprémi csoport Tamási Áron és Illyés Gyula egy-egy darabjával készült, valamint színre viszik Együgyű Misó szeretni való történetét is.

A leginkább szimpatikus kezdeményezésnek azt tartom, hogy Nagyvázsony erdélyi, német és olasz testvérvárosai is helyet kaptak a programsorozatban. A község összefogására és akarására ez legalábbis mindenképp ékes példa. Panasz egyébként sem érheti a helyieket, hiszen szépítik a tíz napig közös életteret, útba igazítják a kallódó völgyturistát, és ami a legfontosabb: értékes és izgalmas programjaikkal gazdagítják a Művészetek Völgyét.

CZÉGÁNY PÁL

Az újonc: Nagyvázsony

Nagyvázsony idén kapcsolódik be először a Művészetek Völgye fesztiválba. Ennek alkalmából beszélgettünk a falu polgármesterével, Fábry Szabolccsal, akinek a leginkább köszönhető ez a kezdeményezés. Nagy a készülődés, a „művházban” épp az utolsó nagy elgigázítás folyik.

Fábry Szabolcs fiatalos lendületével elérte, hogy községük, bár még csak a Völgy Tornácaként, de már most húsz helyszínen, kétszáz programmal szerepeljen a tíz nap folyamán. A fesztivál amúgy már régóta nyitott volt Nagyvázsony felé, de úgy látszik, a megvalósuláshoz egy vezetőségi váltás kellett.

Az út, ahogy a polgármester fogalmaz, sok hosszú baráti beszélgetésen és egy rövid tárgyaláson át vezetett, hiszen Márta Istvánhoz közeli, személyes kapcsolat fűzi. Itt tehát nem az üzletről van szó, a szükséges pénzt sem a költségvetésből különítették el, csupán a szponzorok és a pályázatok által teremtettké elő. Fábry Szabolcs abban bízik, hogy a rendezvény a falu előnyére válik és hogy a programok nem csak a turistáknak, hanem a nagyvázsonyiaknak is szólnak majd. Ezt próbálja erősíteni például a Nagyvázsonyi Futárba írt cikkében is, ahol mindenkit segítségre és részvételre kér. Segítenek is, ki ahogy tud, a lovas gazdák szekereiket taxikká alakítják, az idősebbek a régi családi tárgyakat ajánlják fel adományként a helytörténeti kiállításnak.

A község vezetője szerint azért is fontos ezt, mintegy új hagyományként, útjára indítani, mert a '90-es években megszűnt lovasfesztivál hírére, sikerét a mai napig hiányolja a közösség. A nagy hagyományokkal bíró lovas, katonai múlt meg is jelenik a programokban. A polgármester egyik legnagyobb büszkesége a Honvédelmi Minisztérium programja, ahol a látogatók egy középkori showműsort láthatnak, egy egész katonai tábor képét, lovagi tornát, még akár a fegyverkovácsolást is kipróbálhatják. A katonazenekar játékát pedig napi kétszer is hallgathatjuk, és néha egy-egy korabeli fegyver is eldördül majd. Ezenkívül budapesti zsidó fiatalok is bemutatkoznak és lesz emléktábla-avatás is a falu szülöttjének, Teddy Kolleknak tiszteletére. De a testvérvárosok bemutatkozását is láthatjuk, ha ellátogatunk az újoncnak számító Nagyvázsonyba. A színes programokat és a gyönyörű helyszínt látva biztos nem fog senki sem csalódn.

Nagy Klaudia

Főszerkesztők:

Papp László
Ress Tünde
Szabados Péter

Korrektor:

Szilvásy György Péter

Képszerkesztő:

Kántor Lili

A cikkeket írták, szerkesztették és a fotókat készítették:

Bakos Csenge
Czégány Pál
Deák Kristóf
Jack János
Kárpáti Viktória
Keller Zsuzsanna
Kiss Katalin
Kovács Janka
Márkus Veronika
Nagy Klaudia
Nagyfi Tamás
Nyíri Beáta
Ördög Zsófia
Pánczél Klaudia
Pintér Edina
Porcsalmy Anna
Rapali Vivien
Takács Bence